

Leven als bloemen in de zomertijd

Sterven als graan in de wintergrond

Wandel- en meditatietuin

In en rond de Don Boscokerk Buizingen

Je zit op een bank - in de vorm van een vis - vooraan bij de kerk. Je ziet en hoort de drukte van de Alsebergsesteenweg. Auto's jagen heen en weer. Waar gaan wij naar toe? Je verlaat even deze drukte en je laat je leiden door enkele (natuur-)beelden rondom en in de Don Boscokerk. Hier volgt een meditatiegids. De nummers van de plaatsen waar je kan mediteren vind je op het plan op de middenpagina.

In de zomermaanden worden zowel in de kerk als in de tuinen eromheen rustgevende en ontspannende elementen aan toegevoegd (bv. zandtapijt, hangmat onder een boom, zit- of leeshoekje in de kerk enz...).

De wandeling begint bij de letter 'Alfa' en eindigt bij de letter 'Omega'.

Deze letters vind je in de kasseistenen bij de toegang links en rechts voor de kerk.

1. Het plein voor de kerk

1.1. Meditatie bij de vier natuurelementen: een goddelijk geschenk

De aarde onze planeet, een wereld voor de mens.

1.1.1 Aarde

Vruchtbare aarde die gewassen voortbrengt van allerlei soort. Bomen, bloemen en planten. Respecteren wij Moeder Aarde?

1.1.2 Water

De woestijn wordt groter. Dragen wij voldoende zorg voor het water? Tegen de onvruchtbaarheid in geschiedt nog steeds het wonder dat mensen als Mozes "water uit de rotsen slaan".

1.1.3 Lucht

Soms nog een beetje. Een drukke steenweg raast lawaaierig en uitlaatgassen brengen de gezonde lucht in de verdrukking.

1.1.4 Vuur

Een paar meter verder razen mensen anoniem en snel over de straat. Geen groet, geen wuivende hand. Deze drie stenen willen vuur slaan uit versteende mensen en hen toeroepen: brand warm, halt even, maak een hartverwarmend praatje. Daarom zijn ook deze vlammen met drie. Vuur brengt mensen samen, geeft warmte en gezelligheid. Het beeld is van kunstenaar Luk Van Ruyssevelt (1998).

1.1.5 Een Visbank

Centraal bij de start van deze wandeling staat op het plein voor de kerk een Visbank. Een vis uit het water geboren, gaat leven op het land en het leven evolueert zodat wij mensen werden. Welke

mens? De allereerste christenheid ziet in Christus de universele Mens: afgebeeld in het teken van een vis. Deze woordkeuze heet 'een onomatopée'. De woorden klinken hetzelfde maar hebben een andere betekenis. *Ictus*, wat 'vis' betekent was tijdens de vervolging van het eerste christendom het geheimwoord dat verwees naar *Christus*. Vandaar dat begrippen als: mensenvisser, mensenzee, een bank vissen allemaal tot leven komen in deze bank, gelijkend op een vis. Dit kunstwerk is ontworpen door Mazelli Detavenier uit Hooglede (2016).

Waar situeer in mijzelf midden deze schepping? Als een vis in het water? Of?

De uitvoering van deze voortuin met waterpartij is van Felix Van Craenenbroeck (1997). Het ontwerp van de gehele tuin rondom deze kerk is van landschapsarchitecte Nathalie Saelens van vzw Econet Vlaams-Brabant (1996).

1.2. Geordend in een menselijke geschiedenis: de joods-christelijke

1.2.1 De Menorah

Symbool van het joodse scheppingsverhaal in 7 dagen.

De Menorach, de zevenarmige Joodse kandelaar is uitgebeeld in het gebogen licht verhoogde plein voor het kerkgebouw. Uitvoering door Rudolf Verleyen 1995.

Hij staat symbool voor de 7 dagen van de week: onze tijd.

Wat doe ik met mijn tijd? Ik kijk eens naar al de dagen van deze week.

De middelste van de zeven kandelaars is de 'sabbat', voor christenen: de 'zondag' (nu ook al het 'weekeinde'). Bemerkt dat deze middelste kandelaar loodrecht op het (katholieke) kerkgebouw is gericht. Al de andere dagen verwijzen naar ons bezig zijn in de wereld. De middelste dag reserveert de gelovige aan Zijn diepste Zi(j)n, aan God. De zondag is de dag van 'onze dromen', dag van de 'eredienst'. De zes andere dagen zijn dagen van mensendienst. Op de zevenarmige kandelaar horen zeven kaarsen te staan. Kaarsen geven licht. Wij zijn die kaarsen. Hoe ben ik elke dag een lichtpunt in deze soms duistere wereld? De middelste kaars brandt eigenlijk altijd. Wil je het echt weten, ga dan de kerk binnen. Daar vind je op het hoogkoor eveneens die Menorach (de zevenarmige kandelaar met in het midden een rode kaars).

1.2.2. De Goede Herder

Maar kijk eerst nog even naar de keramiek van Dries Van Den Broeck: "De goede Herder" (3 meter hoog) die je op de voorgevel van de toren vindt. Dit kunstwerk is in 1963 geschonken aan de parochie n.a.v. de aanstelling van de eerste pastoor, Johan Boon (27 oktober 1963).

In de kerk kan je overal komen.

Ook vooraan. Als je nergens aankomt zal het alarmsysteem niet in gang schieten.

Voor of na de je wandeling kan je ook mediteren bij de symboliek binnen in de kerk.

Weet ook dat je gefilmd wordt.

2. Het kerkgebouw

2.1. Het tabernakel

Op granieten sokkel vind je tussen de derde en de vierde statie van beelden van de kruisweg, links tegen de zijwand en heeft de vorm van een tent. Jahweh verbleef volgens de traditie van het joodse volk altijd in een tent die dit 'herdersvolk' overal meenam tezamen met de eigen tenten. M.a.w. God woont tussen zijn volk. Dat wij dit geloven is gesymboliseerd in het rode lichtje (olielamp) dat bij deze tabernakel - tent dag en nacht brandt. "God woont midden onder ons". Bij deze gedachte kan je hier even gaan zitten en mediteren. Dit tabernakel (1967), de paaskandelaar en het smeedijzeren processiekruis zijn gemaakt door Paul Lateur, zoon van Stijn Streuvels.

2.2 Processiekruis

Het met edelstenen belegde processiekruis staat meestal links tussen de eerste en de tweede statie van de kruisweg en is een ontwerp van Wim Thijls (1962).

2.3. Jezus en de Vissers - Wandsculptuur

Tegen de voorwand in het hoogkoor hangt een rood koperen halfreliëf: 'Jezus, Petrus en de vissersboot', van Hans Biermann, Maria-Laach, Duitsland (1989). Het is een combinatie van drie evangelische thema's die symbool staan voor de gemeenschap die hier wekelijks samenkomt in de eucharistie.

2.3.1. Jezus

Jezus, - de figuur links - komt naar de mensen toe. Het woord dat hij spreekt komt uit 'een andere wereld': zijn voeten raken niet eens de aarde.

2.3.2. Petrus

Petrus, - lagere figuur rechts - symbool van ieder mens die in angst dreigt te vergaan steekt een hand uit naar Jezus. De zee is in de bijbel symbool van dood en vernietiging. Maar Jezus steekt ook zijn hand uit naar Petrus. Dit gebaar wil 'redding' uitdrukken.

2.3.3 Boot met vier vissen

Er is zelfs een extraatje bij: de overvloed van de visvangst. De vissen kan je zien als symbool voor de gehele gemeenschap. Bv. Drie of vier die samen aan iets werken, een werkgroep; drie of vier die samen een thuis vormen. In ieder geval een werkvloer waar mensen samen 'parochieploeg' vormen, mensen die eigenlijk de gehele gemeenschap vertegenwoordigen aangezien ze allen gekozen zijn door de gehele parochieraad, die op haar beurt om de vier jaar gekozen wordt door de gehele kerkgemeenschap.

2.4. De paaskandelaar

De oorspronkelijke paaskandelaar in gietijzer en koper, ontworpen door Paul Lateur 1958 - zoon van Stijn Streuvels wordt op de archiefzolder bewaard en in de lente van 2019 vervangen door een nieuwe houten sokkel, ontworpen door Arne Boom. Deze sokkel staat centraal op het podium De Be'Lev'ing en draagt de Paaskaars, symbool van Jezus het licht voor christenen en voor de wereld. Elk jaar wordt in de paaswake een nieuwe paaskaars aangestoken. Bemerkt het jaartal op deze kaars. Deze Ene kaars moet voor een heel liturgisch jaar voldoende zijn om bij elke eucharistie te branden. Ze weegt vijf kg. en is van natuurlijke bijenwas gemaakt. Regelmatig, tijdens of buiten de vieringen worden er nog andere kaarsen gebrand rondom of op de tafel.

2.5. De grote ovale eiken tafel

Deze tafel (2009) symboliseert het laatste avondmaal; neemt centraal de ruimte van het kerkgebouw in als symbool dat allen aan eenzelfde tafel mogen aanzitten. Hier deelt men brood en wijn als gedachtenis aan Jezus Christus opdat hetzelfde zou gebeuren onder mensen.

Twee communie- en broodschalen in keramiek, een met vismotieven en een met het motief van de verzezen Christus worden aan deze tafel toegevoegd. De twee schalen zijn het werk van Ingrid Vanroy. (Pasen 2016). Bemerkt op deze tafel de 'Preekdoos'. Die kan je open maken en er naar willekeur een tekst uit kiezen om hem daarna terug te leggen. Deze preekdoos bevat al de preken van de voorbije vieringen van dit jaar. De bloemstukken op deze tafel sluiten telkens aan bij het liturgische gebeuren van de voorbije zondag. Bloemsierkunstenaar Geert Van Kelecom inspireert de wekelijkse bloemschikkers.

2.6. De lezenaar

Ontwerp van Mariël Berben (2008) staat centraal vooraan in midden. Hier wordt het woord gesproken, het woord uit de Bijbel in confrontatie met het alledaagse woord. De Bijbel ligt 'als een open boek' naar de mensen gericht, vooraan in de lezenaar.

De ronde vorm symboliseert dat het Woord wereldwijd verstaanbaar is, zonder onderscheid van ras of taal.

Deze drie symbolen "paaskaars-ronde tafel & lezenaar" vormen één geheel. Samen met het aanwezige volk zijn het de 'vier' elementen die strikt noodzakelijk zijn voor de eucharistie.

2.7. De fontein

Uit het Atelier Krufft, Niederprüm (6 mei 1991). Fontein en bekken zijn in koper geslagen. Aan dit 'stromend water' worden allen gedoopt die als christenen willen leven. Gedoopten zijn mensen die geloven in de 'vier' hierboven aangehaalde elementen:

1. Christus, het licht van de wereld.
2. Christus' manier van leven en delen als een streefdoel voor het eigen leven.
3. Houden van woord en wederwoord. De Bijbel willen lezen en beluisteren.
4. Met alle mensen, zonder onderscheid, samen willen komen, in solidariteit.

*Deze fontein is enkel bij speciale gelegenheden in gebruik en te bezichtigen.
In deze kerk zijn er nog twee andere doopvonten.*

2.8. Doopvont op het hoogkoor

Op het hoogkoor staat centraal een stenen doopvont in graniet uitgehouwen. Zij bewaart het wijwater, met Pasen gezegend. Bij doopsels en bij uitvaarten worden de gelovigen hiermee besprenkeld. Dit is de eerste doopvont van deze kerk (1952).

2.9. Koperen doopvont

Deze is van Paul Lateur (1962). Het is een diepe koperen kuip die meestal achteraan staat bij de toren. Daar worden de doden begroet voor de uitvaartliturgie begint.

2.10. Don Boscobeeld

Rechts vooraan is een houten beeld van Don Bosco, de patroonheilige van deze kerk. Het werd gemaakt door Paul Vanderheyden (1964). Pastoor D'Heu die deze kerk in 1951 liet bouwen had een voorliefde voor deze heilige.

2.11 Onze Lieve Vrouwbeeld

Links vooraan staat een beeld van Onze Lieve Vrouw van de offerande van het kind Gods sinds 2004. Dit beeld is een kopie van een beeld van beeldhouwer Feltrin, Frankrijk °1909.

2.12.1 De Kruisweg

Deze 14 terracotta in half reliëf in de wanden van de kerk zijn gemaakt door Camiel Colruyt, Halle °1908 en ingewijd op 15 september 1960 en beelden de 14 staties van de kruisweg uit. Deze kruisweg begint beneden aan het beeld van Onze Lieve en gaat zo de kerk rond om te eindigen vooraan bij het beeld van Don Bosco.

2.12.2 Een hedendaagse Kruisweg

De kruisweg in de muur is bij bepaalde gelegenheden verborgen achter 14 schilderijen of composities die n.a.v. de Goede Week 2013 gemaakt werden door 14 verschillende groepen of personen uit de parochie en die elk een actuele invullen geven van de achter elk schilderij verborgen tafereel van de Kruisweg van Camiel Colruyt. Aan elk schilderij is een meditatietekst verbonden.

Af en toe is de originele kruisweg voor een bepaalde periode verborgen achter kunstwerken van hedendaagse (plaatselijke) kunstenaars.

2.13 De drie biechtstoelen

Zij zijn verdwenen. Ze bevonden zich in nissen in het schip van de kerk: een links en twee rechts. Daar de biechtstoelpraktijk verdwenen is zijn ook de biechtstoelen weggenomen. Elke vrijgekomen nis heeft een nieuwe invulling.

2.13.1 Het Vergeetmenietje

Deze toonkast vind je in de zijwand links. In de vrijgekomen nis werd een kinderhoekje 'Het Vergeetmenietje' ingebouwd. Hier zie je wat kinderen en jongeren mee-maken o.a. in de catechese. Centraal hangt een Tegeltracotta met als thema 'Onze Vader' van het derde jaar vormsel van 2003. De zeven verschillende catechesegroepen van 10 tot 17 jaar worden telkens begeleid door twee à drie catechisten.

2.13.2 Doopselhoekje

In de inham rechts vooraan liggen op een sokkel symbolisch twee handen die water kunnen scheppen. Vandaar de titel 'De waterSchepper'. Beeld en sokkel zijn gemaakt door kunstenaar Luc Schets uit Buizingen (2003) waarin ouders die een kind laten dopen een 'druppel' doopwater leggen. De sokkel is een creatie van Arne Boom (2018).

2.13.3 De Bar

Deze biechtstoel, rechts achteraan, is uitgebouwd tot een bar in dezelfde boot-stijl als het beeld van de vissers. Een uitvoering van binnenhuisarchitect Janssens, Nijlen 2003.

2.14 Een Wereldbol

De "heelheid van de schepping"

Dit is een kopie naar een kandelaar uit de 'Grote Kerk' Stochkhholm en hangt (meestal) in het midden van de kerk boven de grote ovalen tafel en is uitgevoerd - met een sokkel - door kunstsmit Jozef Dedobbeleer uit Gaasbeek (1992) in smeedijzer. Het thema 'Heelheid van de Schepping' (ecologie) wordt hoog gewaardeerd in deze kerk.

2.15 De Be'Lev'ing

Een Golvend Podium

Bij de bouw van kerk (1951) was het niveauverschil tussen het hoogkoor en het schip van de kerk oorspronkelijk uitgewerkt - waar de grote boog vooraan tussen schip en hoogkoor de vloer raakt - met twee stenen lezenaars telkens in de vorm van de boeg van een boot gericht naar het schip van de kerk. Daartussen bevonden zich zeven arduinen treden en een smeedijzeren communiebank in de vloer verankerd. Voor het beeld van O. L. Vrouw en Don Bosco was een apart stenen binnentuintje, elk zijdelings afgescheiden ook door telkens een stenen lezenaar.

In de zomer van 2017 werd deze ruimte omgebouwd tot een golvend podium, multifunctioneel als podium, zitplaatsen, trap met toegankelijkheid voor rolstoelgebruikers tot aan de doopvont, kinderhoek, sacristie en een wc, ook toegankelijk voor rolstoelgebruikers.

De Be'Lev'ing is een ontwerp van Elien Barbé en Zara Schulpé en werd uitgevoerd in bamboeafwerking door Arne Boom. Zie de golfbeweging in het lijnenspel.

2.16. Glasramen

In deze glasramen staan de vier natuurelementen centraal verwijzend naar het scheppingsverhaal en Pinksteren. Deze glasramen zijn uitgevoerd door glazenier Maurits Nevens^o1929, Dilbeek.

2.16.1 Water en Vuur

Drieluik In de Zuid-Oostwand (2000).

cfr. Lukas 12,49 'Vuur ben Ik op aarde komen brengen' en Johannes 4,14 'Ik ben het levende water.'

2.16.2 Hemel en Aarde

Drieluik in de Noord-Oostkant (2001)

Verwijzende naar de Bijbel: Johannes 15,16 'Brenge vrucht voort' en Genesis 9,13 'Ik zet mijn boog in de wolken' dat het verbond tussen God en zijn schepping symboliseert.

2.16.3 Adem in en uit

Twee glasramen beelden het Bijbels woord Ruach uit in de westkant - straatkant (2006).

De twee brandglasramen hebben als titel 'Uit de Hemel' en 'Naar de Wereld'.

Ruach (Hebreeuws) betekent: adem van God, wind... geest. Gebaseerd op het Bijbelse woord: 'De Ruach van God - de geest van God - zweefde over de wateren' cfr. Genesis 1,2.

Het ene glasraam symboliseert het licht van buiten dat de kerk binnenkomt... als een inademen van het goddelijke.

Het andere glasraam aan de kant van de Toren van de kerk symboliseert het licht dat vanuit de verzamelde gemeenschap in deze kerk naar de wereld uitstraalt.. als een uitademen of weerkaatsen van het goddelijke dat in deze gemeenschap leeft via sacramenten, acties en werkgroepen.

2.17 Het Orgel

Gebouwd in 2009 door Jean-Paul Degreef uit Sint-Genesius-Rode, na jarenlang experimenteren en opzoekingswerk in heel Europa.

Origineel omwille van het feit dat alle orgelpijpen eikenhouten pijpen zijn, uitgewerkt vanuit de symboliek van 'de drie levens': dode bomen komen tot leven nu ze muziek maken.

"Een nieuwe generatie orgelpijpen werd geboren".

Meer info en achtergrond op www.parochiesinbeweging.be onder de titel 'Archief - Geschiedenis', doorklikken op 'Orgel'.

2.18 Verminkt

Dit smeedijzeren kunstwerk van Staf Van Pelt vind je aan de voet van het Onze Lieve Vrouwbeeld,

links vooraan. Het wil de uitdrukking zijn van hoe een slachtoffer van seksueel misbruik door een clericus zich voelt als een opengereten konijn op een treinspoor. Het werd in de Don Boscokerk geïnstalleerd (19-10-2014) door de Werkgroep Mensenrechten in de Kerk. Het staat er in een compositie met een houten zetel waarop in gotische letters "Nooit meer seksueel misbruik" van Karinina Dutry, meestal opgesteld in de omgeving van het Don Boscobeeld.

2.19 Jan de Doper

Een kleine keramiek 'Jan de Doper' (mei 1962) van Dries Van den Broeck is tegen een muur achteraan in de kerk te vinden.

2.20 Jan Bosco pentekening

Een grote gestileerde pentekening van Don Bosco hangt hoog op de achtergevel. Een kunstwerk van Maurits Nevens (2000).

3. De Toren

Het gelijkvloers van de Toren was oorspronkelijk sacristie en daarna even de doopkapel. De glasramen in het gelijkvloers zijn van Pierre Michiels (1962). Enkel toegankelijk op aanvraag. De toren telt vier verdiepingen. Daarboven, onder de torenspits staan drie klokkenstoelen. In de twee grootste hangt telkens één grote klok. Deze luiden alleen of samen telkens als mensen opgeroepen worden naar de kerk. In de derde klokkenstoel hangen nog 6 kleinere klokken. Samen vormen zij een 'klokkenspel'. Op het uur en op het half uur hoor je een melodie die iets vertelt over de tijd van het (kerkelijk) jaar. Mobistar bouwt er een zendmast in (2004). Ook kerktorens passen zich aan aan nieuwe communicatiewegen.

4. Het 'Alfa' plein

Je gaat terug naar buiten en start de buitenwandeling aan de linkerkant van de kerk, kant van de toren van de kerk waar je de letter 'Alfa' in de kasseistenen vindt. Ontwerp en uitvoering van Rudolf Verleyen 1997.

4.1 Merksteen

Vertrekkende vanaf de Alfa (in witte steen in de kasseien aan de linkerkant van de ingang van de kerk wandelen we naar de parking en weide. Een 'merksteen' (Rodolf Verleyen 2006) vind je in de plaveien voor de ingang van de keuken van Zennedal, de zaal achter de kerk. Deze steen is gemerkt met een teken - van de familie Nopère uit Arquennes, 1ste helft van de 16de eeuw - dat tot op heden te vinden is op historische gebouwen te Buizingen. Deze steen refereert naar de 'vrome schenkers' Nazets en Yperseels die in 1428 en 1519 'de grond waarop wij staan' schonken aan de toenmalige Sint-Vincentiuskerk te Buizingen die er in 1951 deze Don Boscokerk op bouwde met aansluitende parochielokalen die gebouwd werden in de jaren 1970.

4.2 Beeld Bevrijding

We wandelen naar het grasplein achter de parking, naar het Alfaparkje, het plein van 'het leven'. Een uitgelezen plek voor recepties of lui liggen onder de notelaar. Leven is: opstaan. Uit bezinning en meditatie put een mens kracht om 'de handen aan de ploeg te slaan, "opdat allen leven zouden hebben in overvloed". Het stenen beeld op dit grasplein draagt de naam "Bevrijding" en is van André Debaere (1997). "Een mens moet alert zijn: springensklaar, spiergespannen, gestolde energie, schijnbaar in rust maar dat is niet zo. En toch het staat hier en het vraagt je: hou jij ook van de zon, de regen, de sneeuw, de wind? Ik zeg je: ik heb je lief, ontspannen". Het houten beeld 'Prima Donna' is van Peter De Prez (2003) en staat soms in de gele inkomhal van de zaal achter de keuken.

4.3 Ontmoeting in het Zennedal

De zin van ons actief bezig zijn is dat wij met elkaar altijd het leven kunnen vieren. Daarom wacht hier een gele deur om binnen te gaan en te feesten. Het is een gemakkelijke, grote toegang. Je rolt er zo binnen. Geen drempel. Binnenin vind je grote zalen: om het leven te vieren met grote zwier. Jongerengroepen kunnen hier met max. 100 personen op kamp komen sinds 1984. Zennedal heeft een toegankelijkheidslabel A. Alle ruimtes zijn toegankelijk voor mensen met een rolstoel, ook 18 slaapgelegenheden.

4.3.1 Werken

Boven zijn werklokalen. Dit vraagt meer inspanning, trappen dus. Zelfs meer dan één. Daar zijn geen grote zalen, maar allemaal kleintjes. Te grote zalen nodigen uit tot 'dicteren'. Kleine zalen houden van 'samen zoeken en werken in overleg'.

4.3.2 Slapen en dromen

Het achterste lage gebouw is een slaapzaal voor de Jongerenkampen. Jongeren (100 bedden maximum) kunnen hier dagen en nachten aan een stuk verblijven. Slapen is 'liggen op de aarde', terugkeren naar je oorsprong: moeder aarde. Vele weekends en alle vakantiemaanden is Zennedal en ook de Zennewei zijn ingenomen door jeugdgroepen. Heel het centrum heeft een A-label wat betekent dat vijf slaapzalen van elk 20 bedden (wc's en stortbaden inclusief) toegankelijk zijn voor mensen in rolstoelen of met andere beperkingen. Vanaf 2018 wordt de centrumcoördinator bijgestaan door een zingevingscoach, waar ook logerende groepen beroep op kunnen doen.

In 2018 werd hier een bijkomende verdieping ingericht met enkele kleine en een grotere ontmoetingsruimte, een keukentje, sanitair en bergruimte.

Binnen, op de oostzijde van grote zolderruimte boven de slaapzalen zijn nog restanten te zien van een oude muurschildering van een Breugheliaans feest door kunstschilder Rimo uit 1971. Deze muurschildering bekleedde de gehele oostgevel van boven tot onder met kopieën van taferelen uit

schilderijen van Breughel. Vandaar de oorsprong van de naam van deze slaapzaal: 'De Breughelzaal'.

4.3.3 Stoeien en spelen

Langs een smal pad achteraan in deze tuin kom je in een iets lager gelegen speelweide met een Vertelkuil. Je wandelt achter het gebouw rechts naar het andere plein, naar de andere kant van het hoofdgebouw. Wie rechtdoor wandelt kan een iets langere wandeling maken in de Zennewei. Dit is een zomerse speel- en tentenweide, met kampvuur, vertelhoekjes, kruiden, blokhutten, vogels en bomen allerhande.

Na een rustige natuurwandeling op de Zennewei, keer je op je stappen terug richting gebouwen en kom je via dezelfde weg aangelegd in hakselhout op het plein. Je loopt links van een stenen beeld en aan de rechterzij zie je enkele jonge struiken in cirkelvorm geplant.

5. Het 'Omega' plein

Rechterkant van kerk en Zennedal

5.1 Zonohedron (van 2014 tot 2018)

De jonge struiken in cirkelvorm zijn de resterende getuigen van een constructie in levend hout. Het was een Zonohedron, een ontwerp van Jan Vereertbrugghen (2014) als een Levende Ruimte, een Living Room onder de Sterrenhemel waarin je kan mediteren met deze gedachten:

Met twaalf waren ze, de stammen van Israël. Hij leidde hen naar het beloofde land.

Met twaalf zijn ze, de tekens aan de sterrenhemel. Hij ziet ze rondom hem.

Met twaalf zijn ze, de uren van de dag, de uren van de nacht. Hij telt ze, keer op keer.

Met twaalf waren ze, geworteld in het leven. Hij stond in hun midden.

Zijn kinderen op Weg. gefundeerd op deze rots.

Kiemend, elk apart, verbonden met diegenen die je kruist.

Dragend, steunend, voedend voor elkaar, op weg naar het licht.

Groeiend, ruimte maken, tot Hemel en Aarde samenkomen,

in het midden, met Hem, met Haar.

5.2 In-Ich

Rechts zie je het stenen monument In-Ich. In-ich of innig... Het is een monumentaal beeld eveneens van André Debaere (1993). In de lokalen ernaast gaan de Relatiedagen door voor koppels. Dit beeld is gerelateerd aan deze Relatiedagen.

Mensen die samen door het leven gaan. Symbolisch is dit beeld zo geplaatst dat je het vanuit alle hoeken kunt bewonderen. Een relatie heeft vele facetten. "Liefde raakt nooit uitgekeken op mensen. Bij dit beeld kan je denken aan: krachtig maar toch teder, warme verbondenheid, aantrekking en

aangetrokken voelen, diepgaand, rakend aan de essentie die ons wezen als mens inhoudt. Liefde, het is wel van mij maar het overstijgt mij, is groter dan ik. Ik voel me deel hebben aan het oneindige en ik ervaar iets, heb een vermoeden van wat goddelijke liefde is."

Bij punt 5.4 komt dit beeld - vanuit een nog andere gezichtshoek - opnieuw in de aandacht.

5.3 Enkele rustbanken bij de lindebomen

Een bank is een uitnodiging, niet zoals een andere 'bank' om met winsten te woekeren maar om je te zeggen: "kom, rust hier wat uit. Hier mag je even gastvrij vertoeven". Ik weet wel ik ben hier niet de enige genodigde. Daarom staat er ook meer dan één rustbank. Misschien ontdek je ook: 'dit is een linde, een lijsterbes, een berk, een vlier, een forsythia, een...lied van een vogel'.

5.4 De eeuwige rust

Bij te toegang tot deze gedenkweide staat in ijzer en poëzie, een kunstwerk gegrift (2015) van Geert De Kockere dat aangeeft wat hier aan een mens gebeurt. Tijd om te bezinnen over 'het einde' van onze levenswandeling.

Dit stukje rusttuin vind je naast de kerk en start via een breed gebogen wandelplatform dat uitloopt in een smal wandelpad in het gras. De brede weg van het leven dat uitloopt in een smal pad van de dood dat we liever niet nemen. Durf ik dat pad op te gaan?

De uitvoering van het plein, tuin en de aanplantingen zijn van Regionaal Landschap Econet 1998 met bloemen, struiken en bomen die vruchten of bloemen dragen in de vier verschillende seizoenen. Drie elementen trekken de aandacht.

5.4.1 Vraagteken

Zoek in deze rusttuin eerst, uitgewerkt met grote vierkante oneffen stenen, een groot vraagteken in het grasveld. Want wie zit niet met vragen als het over 'het einde' gaat? Vind je het vraagteken niet? Probeer het eens vanuit het perspectief van een drone.

5.4.2 Doorkijkkruis

Wie toch door het beeldhouwwerk gaat ziet recht voor zich een 'doorkijkkruis' met miniatuurschildering 'Wie lief heeft sterft niet' (1998) van Gust Van Kelecom. Gelovigen kijken door de dood (het kruis) heen.

Op deze Gedenkweide (gedachtenisweide) waar mensen verbonden aan de Don Boscoparochie ook de as van overledenen uitstrooien, leggen nabestaanden van een overledene een miljoenenjaren oude kei neer bij dat kruis. Probeer ook de spreuk te lezen onderaan op dat kruis.

5.4.3. Beeld 'Eeuwig Leven'

Aan de voet van dat vraagteken ligt een beeld dat als het ware 'in de grond' is gevallen. De Bijbelse achtergrond ervan vind je in de Verbondsgedachte, te lezen in Genesis 15. Het beeld op deze weide is van beeldhouwer André Debaere (1998) m.m.v. Rudolf Verleyen en laat onze eigen gevoelens over ons 'leven' en over 'loslaten' spreken.

Het scheidt ook 'eeuwige nabijheid'.

Wie midden in het beeld staat en recht door het kruis kijkt ziet helemaal in de verte het 'In-Ich' beeld (zie 5.2). Voor wie zover kan zien (geloven) is God enkel liefde: Alfa en Omega, begin en einde... het in elkaars armen vallen. Je kan ook terugblikken naar je verleden van toen je nog vanonder de (verdwenen) Zonohedron (zie 5.1) naar het leven keek. Of is dat de toekomst die op ons wacht?

De symboliek van het stenen beeld

Wie door de installatie van André Debaere loopt, vertrekkende vanuit de kant van de kerk, merkt op dat de doorgang smal is als een baarmoederopening. Je stapte het leven in via een enge doorgang om aan de overzijde (dan sta je met je gezicht naar het 'doorkijkkruis in de verte) weer uit dit aardse leven te stappen. Ook deze tweede doorgang (of uitgang) is weer zo eng dat je er enkel 'alleen' door moet gaan.... als een tweede open 'baring' moment.

Terwijl je door de sculptuur van Debaere loopt kan je op de stenen structuur aan je linkerzijde mediteren vanaf het begin: via je hobbende kindertijd, je piekt in je jeugdijaren, richting de cocoon zetel van je gezin of je werk- of vriendenring. Tot er een een forse kink in het beeld komt, richting de uitgang... waar je recht op het kruis kijkt... of zelfs verder tot over de haag... waar je in de verte het In-Ich (Liefde) beeld opmerkt (zie 5.2). Aan de rechterzijde van het sculptuur heeft Debaere de tijdslijn van het leven uitwerkt. Deze loop langzaam naar omhoog, om precies in 'de ouderdomsbocht of no return' weer te dalen... richting doorkijkkruis.

5.4.4 Strooiweide

Geliefde gestorven mensen gedenken wij niet aan de rand van de stad maar in het centrum van onze gemeenschap. Daarom kan al wie dit wil op deze 'heilige grond' een laatste restje herinnering uitstrooien van een geliefde gestorven mens of een steen met de naam erop hier neerleggen.

5.4.5 Omega - einde

De wandeling eindigt vooraan richting Alsebergsesteenweg 'terug naar huis' bij de Griekse letter 'Omega', ingewerkt in de kasseistenen als je terug richting straat of kerk wandelt. Omega, wat 'einde' betekent.

Enkele meditatieve teksten voor tijdens de wandeling:

tekst- en wandeling samenstelling: Rik Devillé

Schepping	Kijk	
Aarde-wereld	en zie	
Water-zee	jou	
Lucht-leven	zoals	
Vuur-adem	je bent.	Mensen
		zijn niet
Stem die	Regen	enkel
vuur	drenkt	steen.
uit steen	de aarde	
slaat.	en maakt	Tafel
	een kleurenzee	feest
Dat onze	van groen	fantasie
lieve aarde		in het glas
nog kans		
op redding	Hij maakt	Kijk naar
heeft.	de mens	het kruis
	uit klei.	Of zie je verder?
Het blijkt	Wie	Gegroet
een mens	maakt wie?	'In-nige' horizon,
te zijn		wie wenkt daar
die mij		in de verte?
aankijkt.	In-Ich	
	Innig	
	het landschap	Begin van
Tafel	waarbinnen	het einde
vol feest	ik leef.	van het
waar wil ik		asfalttijdperk?
wonen.		

De meditatietuin, de Zennewei en de open kerk zijn er voor jou.

Even ontsnappen aan de drukke steenweg van het leven en hier wat tot jezelf komen, lopend met je voeten in de aarde en je blik op oneindig.

Wij wensen het je graag toe.

De ploeg van de Don Boscoparochie Buizingen, 2019

Alsebergsesteenweg 130

1501 Buizingen

tel. 02/356.77.71 e-mail: christiaensparidaens@telenet.be

www.parochiesinbeweging.be